1	2	3	4
5	6	7	8

Espais interiors

Relació de temes i continguts

Unitat 1: **Dilemes**
Cal decidir...cada dia / Decisions importants / Dilemes i valors / Dilemes i fet religiós

Unitat 2: **Un cop d'ull a la realitat humana**
Dimensions de la persona humana / Som éssers biològics / Som animals socials i culturals / Som éssers espirituals

Unitat 3: **El sentit religiós**
El sentit de la vida / L'evolució del sentit moral / Estadis morals / L'evolució del sentit religiós

Unitat 4: **L'espai interior**
Un encàrrec personal... / L'espai interior / Per què meditar? / On i com meditar?

Unitat 5: **Propostes religioses**
Món i religions / Pluralitat religiosa a Catalunya / Un recorregut per les cinc grans religions / Budisme / Hinduisme / Islam / Judaisme / Cristianisme / Relacionem

Unitat 6: **El que tenen en comú les religions**
El que tenen en comú les religions / El coneixement de la pròpia religió / El diàleg com a actitud / La recerca de la justícia i la pau

Unitat 7: **El risc de les religions**
La tendència absolutista / «La paella de les religions» / Les sectes / Sectes i història / Característiques d'una secta / Què impulsa a la secta? / Un cas per discutir

Unitat 8: **La clau de volta**
La síntesi / Espais interiors / Per acabar...

Espais interiors

EL SENTIT DE LA VIDA

Hem vist que els éssers humans tenim dilemes constants en la nostra vida diària i molts d'aquests dilemes van més enllà de qüestions biològiques i culturals, també abracen aspectes que afecten l'espiritualitat i el sentit de la vida. A vegades, aquest aspecte és difícil d'expressar.

En el nostre dia a dia, hi ha moments ben diferents que ens trasbalsen i ens generen preguntes: la mort d'un familiar, una alegria sobtada, l'admiració per un paisatge... són exemples que ens porten a veure que, en nosaltres i entre nosaltres, hi ha més que uns components biològics i culturals. Ens fem preguntes sobre el sentit de moltes qüestions.

→ Posa un exemple personal que faci referència a la qüestió que acabem d'explicar.

→ Poseu en comú les idees que us surtin.

El sentit religiós

Per explicar aspectes que fan referència a l'espiritualitat humana, o —si voleu— al sentit religiós, fem servir, a vegades, metàfores i comparacions. Et convidem a llegir una d'aquestes metàfores:

«Imagina't que et trobes en un vagó de tren. És un tren molt llarg que corre veloçment. No recordes quan vas pujar-hi, tampoc no saps quan hauràs de baixar. Només saps que, un dia, s'obrirà la porta i t'obligaran a baixar a l'andana i que mai més no podràs tornar a pujar-hi.

En aquest tren hi ha molts passatgers. El compartiment està ple de gom a gom, però també en el passadís i en el vagó restaurant no hi cap ni una agulla. Els passatgers no s'estan quiets, van amunt i avall, amb paquets a les mans. Tots traginen. Tots esbufeguen.

Et trobes en un vagó amb desconeguts. No saps com es diuen, ni què volen. Tampoc no saps exactament quan van pujar-hi, ni quan hauran de baixar. Tots teniu en comú un fet: sou en el mateix tren, però ningú no sap quan va pujar, ni quan haurà de baixar. Només veus que el personal es va renovant i que ara n'hi ha uns que abans no hi eren i t'adones —igualment— que alguns que fa temps havies vist córrer amb dessassosec pel passadís, com si els hi anés la vida, senzillament ja no hi són, no hi seran mai més. (...)

A jutjar pel tipus de vida dels passatgers, sembla que tothom té molta feina i va molt apressat. Sempre hi ha una activitat frenètica al passadís. N'hi ha que corren amunt i avall permanentment. Quan arriben al primer vagó, a la porta que separa la locomotora de la resta del tren, giren cua i corren fins al darrer vagó i així passen el temps, anant i venint. D'altres llegeixen asseguts al compartiment. Alguns dormen. Altres mengen.

Imagina't que el tren s'atura, et reclamen per l'altaveu de l'estació i has de baixar a l'andana. T'acomiades amb pena, perquè durant aquest breu periple has forjat algun vincle i et dol abandonar el que estimes. Arrenques a plorar amargament. Baixes i el teu trajecte s'acaba. De sobte et trobes sol en una estació solitària. Quiet, per primera vegada, quiet. Un esglai s'apodera del teu cor.»

Extret de: Francesc Torralba. *El sentit de la vida*. Barcelona: Ara llibres, 2008. p. 11-13.

→ Què pot ser o representa **el tren**? Justifica-ho.

El sentit religiós

→ Comenta aquestes expressions. Què signifiquen en el text:

«Tampoc no saps exactament quan van pujar-hi, ni quan hauran de baixar.»
«Els passatgers no s'estan quiets, van amunt i avall, amb paquets a les mans. Tots traginen. Tots esbufeguen.»
«Tots teniu en comú un fet: sou en el mateix tren.»
«Només veus que el personal es va renovant.»

→ .....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

→ Podries posar un títol al text que hem llegit? Tria'n un entre els que t'oferim. Entre ells hi ha el vertader, el que realment li ha posat l'autor. Raona l'opció que hagis escollit:

a.	Anem en tren	
b.	El sentit de la vida	
c.	Qui dia passa, any empeny	
d.	El tren, no s'atura	

Per fer-ho, potser et seran útils aquestes preguntes:

Quin sentit té tot plegat? Cap a on va el tren? Per què hi vaig pujar? Ho vaig fer lliurement? M'hi van pujar sense el meu permís? Per què hauré de baixar? On era abans de pujar al tren? Hi era? On aniré a parar després de baixar del tren? Hi seré? Què pot omplir de sentit aquest temps provisional entre la pujada i la baixada? Per què vaig tan neguitós d'un lloc a l'altre?